

РЕШЕНИЕ

№ 9477

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11292** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. Е. Й. от [населено място], срещу Решение № 2153-21-193/11.10.2023 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане №[ЕГН]/56 от 18.07.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се посочва, че обжалваното решение. на директора на ТП на НОИ С. - град е незаконосъобразно и неправилно, като издадено в противоречие с процесуалния и материалния закон. Аргументира се, че ивалидизирането на жалбоподателката е за цял живот и пенсията й е неоснователно прекратена. Моли за неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за ново разглеждане.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призован, се представлява от юрк. П., която изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № Ц2112-21-2553 от 17.12.2020 г. М. Е. Й. е поискала да й бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал. 1 от КСО.

С Разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2021 г. на длъжностно лице по ПО на жалбоподателката е отпусната исканата пенсия, считано от 09.12.2020 г. въз основа на Експертно решение на Териториалната експертна лекарска комисия /ТЕЛК/ № 3936 от 15.12.2020 г., с което след освидетелстване са определени 80 на сто (80%) трайно намалена работоспособност, с дата на инвалидизиране 06.10.2020 г. и срок на инвалидността - 01.12.2023 г.

С Уведомление вх. № 1049-21-186 от 04.02.2021 г., Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ информира адм.орган за образувано административно производство по чл. 112 от Закона за здравето против Експертно решение(ЕР) на ТЕЛК № 3936 от 15.12.2020 г.

С ново ЕР на НЕЛК с № 754/059 от 31.03.2021 г. е отменено ЕР на ТЕЛК № 3936 от 15.12.2020 г., като е определена нова дата на инвалидизиране - 25.09.2020 г., потвърден е същия процент трайно намалена работоспособност - 80% и е определен нов срок на инвалидността до 01.12.2022 г.

С оглед цитираното ЕР на НЕЛК, длъжностното лице по ПО е постановил разпореждане № [ЕГН] от 08.07.2021 г., с което е отменено разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2021 г. и е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74. ал. 1 от КСО за 80 на сто трайно намалена работоспособност, считано от 09.12.2020 г. със срок на инвалидност до 01.12.2022 г. и с дата на инвалидизиране 25.09.2020 г.

Видно от уведомление с вх. № 1049-21-243 от 18.02.2022 г., НЕЛК информира за образувано административно производство по административно дело № 6053/2021 г. на Административен съд София - град във връзка с оспорване на ЕР на НЕЛК № 754 от 31.03.2021 г.

Съгласно влязлото в сила Определение № 4797/29.06.2021 г. на АССГ, , по адм. д. № 6053/2021 г. подадената жалба е оставена без разглеждане и е прекратено производството по делото поради представен акт за оттегляне от НЕЛК от 24.06.2021 г., с който оспореното ЕР е оттеглено на основание чл. 156, ал. 1 от АПК. Определението на АССГ е потвърдено с постановено Определение № 12754/14.12.2021 г. на ВАС, VI отд., по адм. д. № 11746/2021 г.

С последващо ЕР на НЕЛК № 329/041 от 04.03.2022 г. е отменено ЕР на ТЕЛК № 3936 от 15.12.2020 г., ЕР на НЕЛК № 754/ 059 от 31.03.2021 г. е оттеглено, като с новото ЕР са определени 100 на сто трайно (100%) намалена работоспособност на М. Е. Й., с дата на инвалидизиране - 25.09.2020 г. и определен срок на инвалидността до 01.12.2022 г.

Постановено е Разпореждане № [ЕГН] от 18.07.2023 г. на длъжностното лице по ПО, с което е отменено разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2021 г. на ръководител по ПО и всички последващи го и е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал. 1 от КСО за 100 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, считано от 09.12.2020 г. със срок на инвалидност до 01.12.2022 г. и с дата на инвалидизиране - 25.09.2020 г., като същата е и преизчислена, както и е постановено прекратяването ѝ, считано от 02.12.2022 г. при съобразяване е определения с ЕР на НЕЛК № 329/041 от 04.03.2022 г., срок на инвалидността - до 01.12.2022 г.

Посоченото разпореждане е обжалвано в срока по чл. 117, ал. 2 КСО с жалба вх. № 1012-21-875 от 04.09.2023 г. С решение № № 2153-21-193/11.10.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град - предмет на настоящия спор, процесното разпореждане е

потвърдено. Жалбата до съда е постъпила чрез административния орган на 20.11.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид датата на връчване на обжалваното решение (06.11.2023 г.), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117 от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Съгласно чл.73, ал.1 от КСО правото на пенсия за инвалидност се поражда от датата на инвалидизирането, а за слепите по рождение и за ослепелите преди постъпване на работа от датата на заявлението по чл. 94.

Видно от разпоредбата на чл.30, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК (НЕЛК). Според ал.4 преосвидетелстването на лицата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане се извършва до изтичането на срока, за който е отпусната пенсията, след служебно повикване. Когато преосвидетелстването се извършва до първо число на месеца, в който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и при предсрочно преосвидетелстване по молба на пенсионера, пенсията се определя в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от първо число на месеца, следващ месеца на преосвидетелстването. Когато преосвидетелстването е извършено в месеца, през който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и след това, не по вина на лицето, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната. Според разпоредбата на ал.4 от чл.30 НПОС, когато лицето не се е явило пред ТЕЛК по неуважителни причини и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се или се намалява от датата на освидетелстването, а се прекратява от датата, до която е била отпусната.

В случая е безспорно, че с ЕР на НЕЛК № 329/041 от 04.03.2022 г., срокът на инвалидността е определен до 01.12.2022 г. Жалбоподателката е имала право на пенсия за инвалидност до посочената дата, като е трябвало да се яви на

преосвидетелстване преди изтичане на този срок и издаване на ново ЕР на НЕЛК с нов срок на инвалидността.

След посочената дата липсва ЕР на ТЕЛК/НЕЛК с определен процент трудова неработоспособност(ТНР) на Й., по силата на което същата да има право на инвалидна пенсия.

Предвид изложеното, пенсионният орган правилно е прекратил личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на М. Й. от 02.12.2022 г., до която дата е имало процент ТНР, определен от органите на медицинската експертиза, даващ право на инвалидна пенсия.

За пълнота следва да се посочи, че с последващо ЕР №90761/87 от 10.05.2023 г. на ТЕЛК е определен нов срок на инвалидността – до 01.05.2024 г., като е посочено, че закъснението е по вина на лицето. В тази връзка с Разпореждане от 04.08.2023 г., пенсията на жалбоподателката е възстановена от 10.05.2023 г. на осн.чл.30, ал.4 от НПОС, според която, когато лицето не се яви по неуважителни причини пред ТЕЛК и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната.

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед цитираните приложими правни норми, оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено посоченото по-горе разпореждане от 18.07.2023 г. се явява законосъобразно и жалбата на М. Е. Й., като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100.00 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Е. Й. от [населено място], срещу Решение № 2153-21-193/11.10.2023 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане №[ЕГН]/56 от 18.07.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване

ОСЪЖДА М. Е. Й., да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град сума в размер на 100 (сто) лева, представляващи направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: